

NON SÔNG

THE UNION OF VIETNAMESE STUDENT ASSOCIATIONS IN SOUTHERN CALIFORNIA • TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM MIỀN NAM CALIFORNIA

NĂM THỨ MƯỜI - SỐ 90

HÈ 1998

-
- tâm tình mùa hạ
 - hè 98, bắt đầu của những nét thời trang mới
 - tử vi, một khoa học huyền bí
 - vài nét về triết học đông tây

ĐIỀU HÀNH – ADMINISTRATION

Chủ Nhiệm · Director

Dan Tâm [tam@nonsong.org]

Thư Ký · Secretary

Thái Ngân [ngan@nonsong.org]

Thủ Quỹ · Treasurer

Phạm Trung [trung@nonsong.org]

BIÊN TẬP/ EDITORIAL

Chủ Bút · Editors-in-Chief

Đỗ Thị Thuần [tdo@nonsong.org]

Nguyễn Quang Trường [truong@nonsong.org]

Thư Tín · Correspondent

[letters@nonsong.org]

Biên Tập Viên · Editors

Bùi Tố Tâm [totam@nonsong.org]

Đoàn Quế Anh [queanh@nonsong.org]

Hoàng Khải [khai@nonsong.org]

Lâm Minh Phương [phuong@nonsong.org]

Tạ Đức Trí [tri@nonsong.org]

Contributing Editors

Hoàng Việt Khanh [khanh@nonsong.org]

Nguyễn Phương Lan [phuonglan@nonsong.org]

Ông Thụy Như Ngọc [ngoc@nonsong.org]

Y Nguyễn [ynguyen@nonsong.org]

Lê Mỹ Hạnh [hanh@nonsong.org]

Mai Lan [mailan@nonsong.org]

KỸ THUẬT/ CREATIVE AND PRODUCTION

Art Director

Vũ Hoàng Lân [lan@nonsong.org]

Minh Họa · Illustration

Nguyễn Trường, Vũ H. Lân, Etcetera, TVI, MiMi

Trình Bày Bìa · Cover Design

Vũ Hoàng Lân at ValGraphics [714-439-5170]

Nhiếp Ảnh · Photography

Phùng Nam Cường

Nguyễn Quân, JT, Bùi Nghi [nghi@nonsong.org]

KỸ THUẬT LIÊN MẠNG/ INTERNET EDITION

Nguyễn Trung Hiếu [hieu@nonsong.org]

Nguyễn Quân [nguyenq@nonsong.org]

Nguyễn Quan Tấn [tan@nonsong.org]

PHÁT HÀNH/ CIRCULATION & DISTRIBUTION

Circulation Director

Nguyễn Phương Lan [phuonglan@nonsong.org]

Distributors

Nguyễn Lê Bảo [bao@nonsong.org]

Bác Tâm, Bác Nhiếp, Bác Tuấn

QUẢNG CÁO/ ADVERTISING AND MARKETING

714-893-3139

Phạm Trung [714-892-3309] – Việt Tâm [714-445-9891]

Tạp chí được thực hiện trên bộ chữ Việt VNI

[www.vnisoft.com], 714-891-7858

www.thsv.org / www.nonsong.org

NonSong Magazine is a bilingual magazine published bi-monthly by the Union of Vietnamese Student Associations of Southern California (U.V.S.A.), a non-profit organization serving the community since 1982.

Please send all inquiries, submissions, subscription orders or address changes to NON SÔNG MAGAZINE 12771 Western Ave., Suite H · Garden Grove, CA 92841 · USA Tel. 714-893-3139 · Fax. 714-894-9549 · Email. info@nonsong.org

Subscription rate is \$18 per year in the U.S.

and \$30 per year for foreign countries.

Please make check payable to

NonSong Magazine and send to the address above.

MỤC LỤC

ĐẶC BIỆT

6 Tâm Tình Mùa Hạ

24 Việt Nam Tháng Qua

30 33 Năm Tiếng Hát Cộng Đồng

DỰ BÁO THỜI TRANG

14 Hè 98, Bắt Đầu Của Những Nét Thời Trang Mới

TIN TỨC

5 Ban Chấp Hành Mới Của Tổng Hội Sinh Viên Nam California 1998-2000

SINH HOẠT GIỚI TRẺ

26 Giới thiệu báo Thao Thức

30 Chương Trình Hát Cộng Đồng

31 Diễn Đàn Giới Trẻ

NON NƯỚC VIỆT NAM

20 Quảng Nam

TRUYỆN NGẮN

18 Chuỗi Ngày Đã Qua

36 Tháng Ngày Đã Qua

38 Hạnh Phúc Ở Còn Đó Không

62 Con Nhỏ Chị Dầu

KHOA HỌC

58 Phòng Thí Nghiệm Trên Không Gian

64 Tử Vi, Một Môn Khoa Học Huyền Bí

THƠ

9 Mơ Về Mùa Hạ, Nhớ

23 Ghét, Một Nửa Cái Nhìn, Giữa Chùng Xuân,
Gửi Cư Xá Năm Tầng

33 Pleiku Tuổi Học Trò

40 Em Ở Đâu, Tố Tâm

49 Đau, Biệt Trấn

56 Những Bài Thơ Vô Đề

57 Và Hấn Đến, Rồi Em Đi, Yêu Là Gì Hỡi
Mẹ

63 Van Gội Lòng Nhân Thế

CHUYỆN VUI

37 Quà Free

Y HỌC

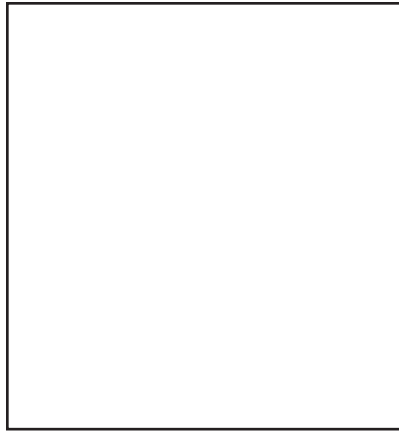
32 Mùa Hè và Bệnh Dị Ứng

DU LỊCH MÙA HÈ

34 Lên Rừng

KHÉO TAY GIA CHÁNH

37 Mùa Hè Ăn Món Sà Lát

ÂM NHẠC

41 Lời Tình Tự của Biển

42 U2

KINH TẾ

43 Khủng Hoảng Kinh Tế Á Châu Và Sự Thay Đổi
Cấu Trúc Chính Trị Ở Indonesia

GIỚI THIỆU SÁCH

48 Đọc Skillful Means của Tarthang Tulku Qua Bản
Dịch Của Phạm Công Thiện

TÙY BÚT

50 Một Chuyến Tốc Hành

BÌNH LUẬN

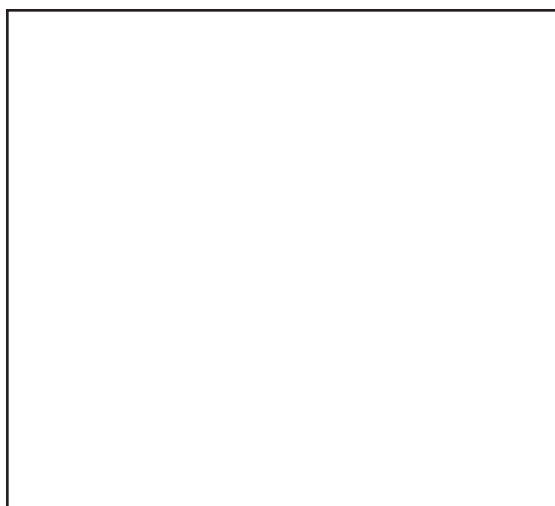
67 Vài Nét về Triết Học Đông Tây

DƯỚI BÓNG MỘC LAN

10 Tươi Trong Nắng Hè

MỤC MỚI

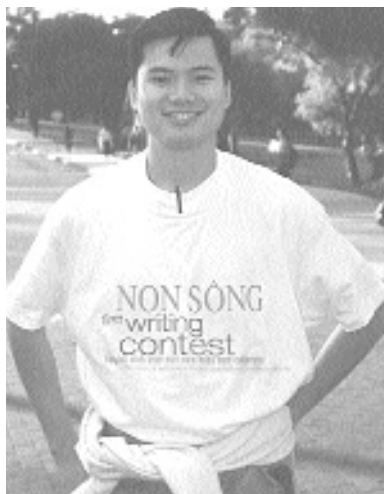
68 Thăm Thi Mí Nhau

... Hè len lén đến. Một chút rưng rưng buồn của những ai ca khúc hát ra trường. Một thoáng ngậm ngùi trên bờ mi ai đó khi hè chóng sang, phải xa trường, xa bạn. Hè nơi đây không phượng hồng khoe sắc, không ve sầu nức nở khúc bi ai. Hè nơi đây chỉ có màu hoa tím ngát tận chân trời mộng mơ, tím ngọt ngào, dịu dàng như tâm hồn người thiếu nữ... Hè sang, giản đơn như cụm hoa phượng tím, mong nhân loại hưởng một mùa hè thật ngọt ngào và tươi vui...

Quý vị và quý bạn mến,

Sau một thời gian tạm đình bản để kiện toàn nhân sự và cải tiến nội dung cũng như hình thức, tạp chí Non Sông trở lại với các bạn qua số này với thật nhiều thay đổi.

Trước hết, chúng tôi xin được giới thiệu đến quý bạn đọc một ban biên tập mới với những thành viên mới lần đầu tham gia với tạp chí Non Sông như Tạ Đức Trí, Dương Chương, Bùi Tố Tâm, Minh Phượng, Quế Anh, Nguyễn Phương Lan, Y Nguyên, Bùi Hùng, Hoàng Khải sánh vai cùng các thành viên đã từng có mặt như Nguyễn Quang Trường, Ông Như Ngọc, Hoàng Việt Khanh, Việt Nhân, Trúc Phương, Phạm Nhã Anh cùng các cộng tác viên xa gần. Đặc biệt là sự góp mặt của người đồng chủ bút mới cho anh Nguyễn Quang Trường, đó là chị Đỗ Thị Thuấn. Tuy rất mới mẻ với công việc truyền thông này, các thành viên đều có một tấm lòng phục vụ xã hội và tinh thần trách nhiệm cao cùng nhiều khả năng thực tiễn cũng như tiềm ẩn trong nhiều lãnh vực khác nhau.

Kể đến, chúng tôi đã cố gắng cải tiến nội dung của tờ tạp chí, đem lại sự trẻ trung, tươi mát hơn đi kèm với sự phong phú và đặc sắc hơn. Trong số này, tại trang 10 và 11, quý bạn sẽ đọc một mục hoàn toàn mới: Dưới Bóng Mộc Lan, nói về những tâm tình cũng như suy nghĩ của các bạn trẻ phái nữ về nhiều mặt của cuộc sống. Rồi tại trang 68 và 69, bạn sẽ rất hứng thú với một mục cũng hoàn toàn mới: Thì Thầm Mí Nhau, nơi mà bạn có thể hỏi và tìm câu giải đáp về một số việc liên quan đến tuổi trẻ chúng ta. Mục Giới Thiệu Sách tại trang 48, 49 và bài về Triết Học Đông Tây trang 66, 67 sẽ thỏa mãn một số độc giả thích loại bài về nghiên cứu.

Nhân dịp hè về, liên tiếp trong 4 trang từ trang 14, trong mục mới: Thời Trang, bạn sẽ tìm thấy những thời trang mới, mát mẻ, và hấp dẫn cho mùa hè cũng như những dự báo cho những ngày tới. Cũng trong tâm tình mùa hè này, bài Mùa Hè và Bệnh Dị Ứng ở trang 32, 33 được đem đến cho bạn trong mục mới: Y Học.

Giới trẻ chúng ta dù sống tại nước ngoài nhưng vẫn luôn tìm hiểu học hỏi về nguồn gốc. Tại trang 20, 21, và 22 bạn sẽ được biết đến một vùng đất nước chúng ta: Quảng Nam trong mục Non Nước Việt Nam. Nếu bạn quan tâm đến tình hình Việt Nam, mục Việt Nam Tháng Qua tại trang 24, 25 sẽ đem đến cho bạn những thông tin cần thiết. Về tình hình chính trị thế giới hay kinh tế dưới cái nhìn của giới trẻ, kể từ số này sẽ có mục Bình Luận, bắt đầu với bài nói về Kinh Tế Á Châu ở trang 43. Mục Diễn Đàn Giới Trẻ trang 31 được đem đến để bạn có dịp chia sẻ những suy tư của mình.

Ngoài các mục mới, chúng tôi đem đến cho các bạn các mục thường xuyên như Âm Nhạc với bài nói về ban nhạc U2 trang 42 và bản nhạc về Biển trang 41, Khéo Tay Gia Chánh với Mùa Hè Ăn Món Sà Lát trang 37, Phóng Sự với Ban Chấp Hành mới của Tổng Hội Sinh Viên Nam California trang 5, các truyện ngắn, tùy bút và thơ của những tay viết trẻ từ nhiều nơi trên thế giới, cùng với các chuyện cười, lượm lặt.

Chúng tôi cũng đang từng bước thay đổi hình thức, hầu đem đến cho quý bạn một phong thái trẻ trung và hợp thời hơn.

Với những tay viết mới, với những ý tưởng mới cùng với những sự cố gắng mới, chúng tôi hy vọng sẽ đem đến cho quý độc giả nhiều sự hài lòng và đáp ứng được nhu cầu cũng như sự kỳ vọng của bạn. Xin các bạn góp ý với chúng tôi trong những sự thay đổi này cũng như những mục nào bạn muốn thấy trong tạp chí Non Sông.

Ngoài ấn bản này, chúng tôi còn có một ấn bản điện tử trên liên mạng (Internet) tại địa chỉ <http://www.nonsong.org>. Tại đây, một lần nữa bạn sẽ tìm thấy những mục khác cũng rất đặc sắc, như lời một số độc giả đã chia sẻ ở trang 70, 71 của số này.

Chúc bạn một mùa hè vui vẻ và hạnh phúc. Bạn nhé!

Tam Đan

BAN CHẤP HÀNH MỚI CỦA TỔNG HỘI SINH VIÊN VIỆT NAM NAM CALIFORNIA

Vào ngày Chủ Nhật 10 tháng 5 vừa qua, tại văn phòng Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Nam California (THSV) đã có cuộc bầu cử Ban Chấp Hành THSV nhiệm kỳ 1998-2000. Buổi bầu cử chính thức khai mạc lúc 1 giờ 15 phút trưa. Phòng họp chật kín người bao gồm các thành viên THSV, thành viên ban cố vấn, thành viên các ban Non Sông, Dạy Kèm, Trại Hè, đại diện các hội sinh viên Việt Nam, đại diện học sinh trung học, thân hữu, dạ khán viên, ban tổ chức bầu cử và các ứng cử viên.

Buổi bầu cử bắt đầu bằng phần giới thiệu ứng cử viên và các vai trò ứng cử. Kế đó là phần đề cử thêm ứng viên. Kế đến là phần các ứng viên trình bày trong giới hạn 3 phút về khả năng, kinh nghiệm, lập trường, hướng hoạt động nếu đắc cử. Theo sau là phần các cử tri đặt câu hỏi cho các ứng cử viên. Sau cùng là phần bỏ phiếu bầu cho các chức vụ ứng cử. Cuộc bầu cử kết thúc một cách thành công lúc 3 giờ 30 chiều.

Trong kỳ bầu cử kỳ này có 5 người được đề cử hoặc ứng cử vào 3 chức vụ Đồng Chủ Tịch, và 3 người được đề cử vào chức vụ Tổng Thư Ký. Không ai được đề cử hoặc ứng cử vào chức vụ Thủ Quỹ. Một số thành viên đã bỏ phiếu khiếm diện. Hai ứng viên được đề cử và ứng cử là Nguyễn Hoàng Giang và Võ Dũng Dennis, vì lý do riêng đột xuất và đang nghỉ phép, đã không có mặt.

Sau đây là kết quả thắng cử:

Đồng Chủ Tịch:

Dan Tâm với 24 phiếu

Hoàng Paul với 21 phiếu

Nguyễn Hoàng Giang với 12 phiếu

Hai ứng viên Nguyễn Asia với 11 phiếu và Võ Dũng Dennis với 6 phiếu đã không có đủ số phiếu cần thiết để thắng cử.

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Lê Thuýết với 11 phiếu

Nguyễn Diễm với 11 phiếu

Riêng cuộc bầu cử chức vụ Tổng Thư Ký, do 2 trong số 3 ứng viên có số phiếu cao nhất và lại có đồng số phiếu, Ban Tổ Chức bầu cử đã cho bầu lại lần thứ hai. Và kết quả là hai ứng viên này vẫn có đồng số phiếu. Việc bầu chọn Tổng Thư Ký sẽ được Ban Chấp Hành mới bầu chọn. (Theo tin mới nhất khi bản tin này chuẩn bị đi in, Ban Chấp Hành mới quyết định giữ cả 2 người Tổng Thư Ký.)

Mỗi cá nhân ứng cử cho các chức vụ kỳ này đều hoặc đã từng nắm giữ những vai trò quan trọng tại THSV hoặc tại các hội sinh viên các trường, có rất nhiều kinh nghiệm sinh hoạt cộng đồng, kiến thức rộng cũng như khả năng lãnh đạo cao. Anh Hoàng Paul từng là Phó ban tổ chức hội Xuân 1997, Operation Director cho hội Xuân 1998. Anh Nguyễn Hoàng Giang

từng là Phó Chủ Tịch Nội Vụ của BCH THSV nhiệm kỳ 1997-1998. Anh Dan Tâm từng là Communication Director của BCH THSV nhiệm kỳ 1997-1998, và là Chủ Nhiệm tạp chí Non Sông từ năm 1995. Anh Võ Dũng Dennis từng là Trưởng ban tổ chức hội Xuân 1997. Chị Nguyễn Asia là Trưởng chương trình Dạy Kèm của THSV từ năm 1995. Anh Nguyễn Lê Thuýết từng là Thủ Quỹ BCH THSV nhiệm kỳ 1996-1997 và là thành viên tích cực trong các hội Xuân. Và chị Nguyễn Diễm từng là Thư Ký cho hội SVVN tại Cypress College và đã tham gia một số hoạt động của THSV.

Với cuộc bầu cử lần này, Ban Chấp Hành mới sẽ có 8 thành viên bao gồm: 3 đồng Chủ Tịch, 1 Tổng Thư Ký, 1 Thủ Quỹ, 1 thành viên đại diện cho ban Dạy Kèm, 1 thành viên đại diện cho ban tạp chí Non Sông, 1 trưởng ban tổ chức trại hè hoặc trưởng ban tổ chức hội Xuân (mỗi người thay phiên trong thời gian 6 tháng).

Có một điều lý thú là cả 3 người đồng Chủ Tịch trong ban chấp hành mới này đều là trưởng ban tổ chức trại hè Về Với Non Sông của Tổng Hội Sinh Viên Nam California trong 3 năm liên tiếp: Dan Tâm 1996, Hoàng Paul 1997, và Nguyễn Hoàng Giang 1998.

Việt Nhân

Lời mở: Với các bạn trẻ, nói tới mùa hè ai cũng nghĩ tới những ngày cuối cùng của mùa thi cử, và một viễn tượng của những ngày trời nắng rực rỡ hứa hẹn nhiều điều kỳ thú. Tâm trạng của những người bạn trẻ xa quê hương cũng mang nhiều vui buồn lẫn lộn, kỷ niệm xa chen lẫn với kỷ niệm gần. Nhớ trường, nhớ bạn, nhớ thầy, và những thôi thúc của sự học hành thi cử. Dưới đây là những dòng tùy bút của các bạn trẻ đóng góp trong trang đàm thoại của Non Sông tại địa chỉ: <http://www.nonsong.org/forum/discuss/>

Nếu các bạn còn muốn đóng góp chia sẻ những cảm nghĩ thật riêng tư của mình về mùa hạ, xin hãy tới địa chỉ trên để tiếp tục trải lòng mình ra với các bạn trẻ khắp nơi, vì mùa hạ còn chưa qua, mà mùa thu còn chưa tới. Chúc các bạn một mùa hè đầy vui tươi.

Vũ Hoàng Lâm on Sunday:

Hè, những ngày cuối cùng của niên học, với hồi hải sách vở, với miệt mài đêm khuya. Hè, những ngày buồn sắp tới, với chuyển tay lưu bút, với băng khuâng bạn bè. Hè, những thú chơi trẻ con thanh bình vẫy gọi, với trần lúng chọi đế, với la hét khăn giọng trên bờ biển trong một trận đá bóng với banh nhựa, và cầu môn là hai ụ cát vun lên vôi vữa. Hay hè là những ngày nghỉ ngơi của tuổi bắt đầu vào đại học với những chuyến về quê thăm nhà với những cảm giác lạ lẫm như lạ như quen. Những gặp gỡ bạn bè thời trung học, những bồi hồi góc phố thân quen, những rầm rì hoàng hôn trên bờ biển vắng. Biển của mùa Hè cũng thấy như khang khác. Mặt trời như cũng chìm xuống chậm hơn, cứ dửng dưng, bập bênh lên xuống theo nhịp sóng mãi rồi mới chịu phun ra vài ngụm sáng đỏ ối trước khi chịu nhường lại không gian cho màn đêm lam dịu chuyển dần

sang tím thẫm rồi đông đặc lại một màu đen thăm thẫm như để làm nền cho mặt biển lấm tấm ánh sao như một chiếc chiếu bằng bạc khổng lồ. Những bọt sóng nhỏ li ti vỗ quanh mắt cá chân nghe rì rào như tiếng trách móc, giận hờn kẻ đi xa cả năm mới có dịp nhớ đến cảnh vật thân thương xưa cũ được một lần. Xấu hổ, hối hận đó, thắm thì hứa hẹn đó, rồi lại lãng quên ngay đi được với những bon chen toan tính đời thường. Rồi mỗi độ hè về, lại với những nhắc nhở, những quay quắt, những quyến luyến vấn vương...

Khoilam on Sunday:

... Hè về với những nhớ thương quay quắt. Ta nhớ đến trường, đến lớp với những bạn bè thân quen. Rồi ta lại nhớ đến sách đèn của thời còn đi học. Hè về ta nhớ đến xoài, me, thơm, ổi, cóc. Ta nhớ đến lưu bút trao nhau, ta nhớ đến tiếng ve sầu tấu nhạc. Hè về

ta nhớ đến hương sen thơm ngát, ta nhớ đến những màu hoa súng thiên thanh, ta nhớ đến những cành hoa phượng đỏ. Hè nay cũng đang về rồi đó. Nhưng bạn bè ta đang ở nơi đâu. Ta đang trông ngóng tìm nhau. Nay gió mây ơi hãy bắc cầu cho ta về bên ấy...

Tri Am on Sunday:

Hè!!!! nhắc đến chữ này ai mà không nhớ màu phượng đỏ, và tiếng ve sầu... Và khi nhớ màu phượng đỏ thì dung như ai cũng thấy một màu hoa nhiều ly biệt vấn vương, màu hoa đỏ thắm như dòng máu nóng của tuổi trẻ Việt Nam đang cố gắng vươn lên trong cuộc sống riêng mình và cho quê hương còn xa nhớ... Còn tiếng ve sầu thì như than thở cho riêng tôi, người đã đam mê trong những vui đùa mà không thêm biết đến hai chữ VIỆT NAM... Hôm nay ghé đến NON SÔNG... được nhìn thấy một bầu nhiệt huyết... một tình cảm chứa chan của mọi người ở đây... tôi thấy mình cần phải có một bàn tay để được xiết chặt trong mái ấm gia đình này vì chính tôi cũng có một dòng máu nóng của người Việt Nam... Hè về... tạm xa cách mái trường thân yêu tràn đầy kỷ niệm... Chúng ta mỗi người đều có cuộc sống riêng mình... Nhưng các bạn thân mến ơi... nơi đây NON SÔNG đã có những cố gắng để ta vẫn gặp lại những vui đùa... những sách vở... những ân cần đối trao như còn trong lớp học... những bạn bè thân mến mà chắc chắn sẽ làm các bạn vui vẻ trong những tháng hè này... hãy thử tin và đi sâu vào từng nơi một của NON SÔNG rồi các bạn sẽ thấy và sẽ tin... Riêng nơi tùy bút này các bạn có thể trút cạn những ưu tư mà nếu bạn đã có vương mang... Ngoài ban biên tập của NON SÔNG ở đây luôn có những tâm tình cùng chia sẻ với bạn đó... Nếu đã có dịp ghé qua nơi này xin hãy để lại những dòng chữ thân thương của các bạn như những dòng chữ của riêng tôi nhé... Ở nơi đây tâm tình của chúng ta sẽ rất bình lặng và các bạn sẽ cảm nhận được sự êm đềm mà nếu các bạn muốn chia sẻ với tôi... Với tất cả và với ban biên tập của nhịp cầu thân thương NON SÔNG này thì đừng tiếc chút thời gian mà hãy viết thật nhiều vào đây nhé...

Tâm sự của một người còn cấp sách đến trường là chủ đề chính nhưng ngoài ra nơi đây vẫn san sẻ tất cả tâm tình khác... Hãy viết cho tôi dòng tùy bút của bạn nhé thân thương... tâm tình mùa hạ...

Kieule on Sunday:

Hạ, trong trí nhớ của tôi, hạ cũng vừa buồn vừa đẹp. Hạ, tôi được về quê nghỉ phép, về với ruộng vườn thân thương, với những trò chơi ném lon đánh sóc. Nhưng Hạ cũng làm cho tôi rời xa lớp học, xa phấn bảng bè bạn thầy cô. Đã mười năm qua tôi đón Hạ về với bao niềm thương nỗi nhớ. Tôi nhớ đến những cánh phượng rơi ở trước sân trường. Tôi nhớ về chiếc cồn dứa nhỏ ở cạnh cầu ao. Hạ năm nay lại về lòng tôi cũng thấy xôn xao nhưng trong tôi không thể nào vui được. Tôi mới gọi về chị tôi vài ba hôm trước. Chị tôi bảo rằng quê tôi đang nắng cháy đồng khô. Cả Tuy Hòa quê tôi đang cạn nước cả sông hồ. Sẽ có biết bao người dân càng thêm đói khổ. Cả vùng La Hai Đồng Xuân mía đường đang cháy cả. Rồi cà phê sông Hinh đều khô trụi lá. Nay các bạn ơi ta hãy bỏ những phút giây mặc niệm để cầu nguyện cho quê hương trải qua cơn hoạn nạn này.

Tri Am on Monday:

Kiểu-Lệ!!! Xin chia sẻ những ưu tư của bạn nói riêng và còn của tất cả mọi người nói chung... Thật vậy!!! Hè trong những kỷ niệm xưa và nay đều luôn mang những gì vương vấn của chia ly... của xa nhớ... Màu hoa phượng đỏ như màu giòng máu thắm chảy xuôi đi muôn nơi và cuối cùng cũng trở lại con tim mình... Cũng như chúng ta tuy ở khắp mọi nơi chúng ta vẫn sẽ tìm về những thân yêu cũ của quê hương.. của dân Việt... Hè về ai cũng nhắc nhớ đến hoa phượng và ve sầu nhưng có mấy ai nhắc nhớ đến NẮNG... Cái ánh nắng đang thiêu cháy những cánh đồng Việt Nam... Cái ánh nắng đang thiêu cháy tâm hồn của tuổi trẻ âm thầm và vội vã với những bon chen... Các bạn thân mến!!! Riêng tôi cái ánh nắng ở đây thật là ám cúng, nó sưởi ấm lòng tôi với tâm sự vui đấy... Nắng ở NON SÔNG này chỉ là nắng ấm...

Vì nơi đây đã là nơi có tuổi trẻ... có tâm hồn mới mẻ... có bạn bè cũ mới... có san sẻ buồn vui... có anh... có chị... có em và có mình... ở khắp mọi nơi cùng nhau về gặp gỡ để tâm sự, để làm quen, để hòa chung nỗi niềm... MỖI MỘT NGƯỜI GHÉ QUA TÙY BÚT NÀY SẼ LÀ MỖI CÁNH PHƯỢNG... MỖI MỘT LỜI TÂM SỰ NƠI TÙY BÚT NÀY SẼ LÀ MỖI TIẾNG VE KÊU... Hè đã ở đây, sao ve sầu và cánh phượng còn chưa thấy??? Kiểu Lệ!!! Tri Am xin chép một bài ca để mặc niệm cho quê hương xa nhớ nhé...

*Những ngày xa quê hương
là những ngày mang đau thương
một ngày xa quê hương
là một ngày mang đau khổ
một ngày không nắng cháy
và một ngày không mưa rào
một ngày thiếu hơi thở
của đồng cỏ nước Việt Nam
đất nào sinh ra tôi
mẹ hiền nào cuu mang tôi
miền nào nuôi thân tôi
mà giờ này tôi xa rồi
kìa dòng sông phơi nắng
và ruộng đồng lúa chín vàng
giờ này đã xa rồi
và ngàn đời nhớ Việt-Nam...
Hãy nhớ và hãy nhớ
người Việt Nam đang lạc loài
hãy thương và hãy quý
tình đồng bào ta với ta
hãy biết và hãy biết
rằng ngày mai khi ta về
hãy nhóm ngọn lửa hồng
đốt sáng vạn niềm tin
gió chiều mang hương quê
lòng giật mình trong cơn mê
ngày buồn ôi lê thê
mà hồn mình sao ê chề
Sài Gòn trong nắng cháy
Đà Lạt sầu trong sương mù
có còn biển Vũng Tàu
sóng tận cùng đến Cà Mau
hết rồi quê hương tôi
thật tận cùng xa xôi thôi
còn gì Nha Trang xưa
và dòng Đồng Nai hững hờ
nào Cần Thơ phơi nắng
và ruộng đồng lúa chín vàng*

giờ này đã xa rồi
VÀ NGÀN ĐỜI NHỚ VIỆT NAM..."

Mong rằng sẽ chia xẻ được phần nào những ưu tư của bạn nhé...

THL.Steven on Monday:

Hè... Hoa phượng đỏ và những dòng lưu bút ngây ngô... Bãi cát trắng và nước biển xanh mát... Và lòng rộn rã khi được về thăm quê ngoại...

Hè... Đã lâu lắm rồi... lâu lắm rồi ta không còn những cảm xúc dễ thương ấy. Hình như cái kiếp làm người ta phải chấp nhận, chấp nhận khi lớn lên tâm hồn hơi chai đi... sự cảm ứng về tình cảm hầu như mỗi ngày một kém nhạy bén đi. Hay là lớn lên ta phải vật lộn với cuộc sống hằng ngày... Những gian dối, những lọc lừa, những hận thù, những giết chóc, những đổ nát và đau thương đã làm cho tâm hồn ta chai lại; lấm lì với cuộc sống; thờ ơ với những xúc cảm trong tim. Ta nhìn cuộc đời chỉ là một giấc mộng. Ta sợ bị giao cảm mạnh mẽ ta sẽ chợt tỉnh chăng? Sợ tỉnh mộng rồi ta sẽ không là ta.

Hè... của tuổi học trò sao mà dễ thương quá. Lưu bút được trao cho nhau để còn là kỷ niệm. Những dòng lưu bút thật ngây thơ... có chứa đựng những lời thơ mà sao nẩy cũng chính ta không hiểu nổi. Những quyển lưu bút ấy nay có lẽ vẫn còn đâu đó trong nhóm bạn thân thương... Hè với phượng nở đỏ cả bầu trời... Bầu trời thật bé nhỏ chỉ là khuôn viên của sân trường. Những cánh phượng đỏ đã được kỹ lưỡng ép trong trang vở... có lẽ, có lẽ theo thời gian không còn nguyên vẹn như xưa.

Hè... của chiến tranh hoang tàn và đổ vỡ. Bom đạn và khói lửa của anh em đã làm quê hương trở thành tan tóc. Mái ngói đỏ của ngôi trường thân yêu chỉ còn lại những loang lổ của đổ nát điêu tàn. Gốc phượng nhỏ xinh xinh ngày xưa đã bị cháy xém một bên làm thành một lỗ sâu hoắm đen xì... như nhắn hỏi ai đó... Anh em cùng quê cha đất tổ... tội tình gì phải giết chóc nhau... Vì lý tưởng hay chỉ vì nghe theo lời lẽ của những ai kia? Chiến tranh sao tàn khốc quá... Đã cướp đi những gì quý giá nhất của con người... Mẹ mất con,

vợ mất chồng, con mất cha, và người tình mất đi người tình. Hè trong chiến tranh đã tàn phá quê ngoại không còn hình dạng của những êm đềm xa xưa. Một quả pháo vô tình hay cố ý rơi vào nhà người dân... cướp đi tất cả... cướp đi tất cả... Một bữa cơm sum họp gia đình lần cuối cùng không chú ý... Họ không bao giờ có dịp trần trối với nhau những lời cuối cùng...

Hè... của bầu trời nắng oi ả, nắng như thiêu đốt những tâm hồn hoang lạnh cô đơn tị nạn trên một hoang đảo xa xăm. Hè của bắt đầu một cuộc sống lưu vong. Hình ảnh quê hương và người thân chỉ thấy chập chờn trong giấc mơ. Rồi ngơ ngác sợ sệt lại đến khi lần đầu tiên trên mảnh đất tạm cư... Những tòa cao ốc sừng sững như che lấp bầu trời khói lửa của quê hương. Xe cộ dập diu nối đuôi nhau trong dòng đường như kéo ta vào một quảng đời không lối thoát.

Hè... của khuôn viên đại học... chỉ là những vội vã của những lớp học thâu ngắn... hoặc là những miệt mài của việc làm kiếm thêm. Những món quà được chất chiu dè xẻn, dành dụm kỹ lưỡng... chọn lựa từng món hàng sao cho về đến bên nhà cho có ý nghĩa... Sao cho bán được giá cao... cả gia đình chỉ sống nhờ đó... cứ sống lây lất qua ngày... rồi ngày cũng qua... Tình yêu chỉ là xa xỉ... thờ gian và sự hèn hờ ít bao giờ được trùng nhau... Những ánh mắt len lén nhìn nhau trong lớp... và hết tiết học phải chạy ù ra để đến kịp lớp khác... hoặc là phải cố lên

xa lộ sớm hơn giờ kẹt xe... cũng để vào sở làm đúng giờ... Tình yêu chỉ là mơ mộng thoáng chút khi chợt nghe một bản nhạc tình khi ngồi trên xe từ trường học đến sở làm. Cô ca sĩ nào đó mà ta chẳng cần phải nhớ tên: "Yêu cho biết sao đêm dài... sao cho biết nồng cay..."

Hè... của quãng đời còn lại khi tuổi học trò không còn nữa... Của việc làm và trần trọc khi đêm đến. Tình yêu của mùa hè rục rục bên sóng biển êm êm... Không còn thơ ngây như dạo nào. Thay thế bằng những sự trù tính cho tương lai... Hai đứa chụm đầu lại với nhau chỉ cầu xin đừng bao giờ bị đuổi việc... để hai đứa được ở với nhau trong một căn nhà thơm mát và những chiếc xe đời không cũ lắm... Tình yêu với những tính toán của cuộc sống thực tế... Những lần hẹn hò với nhau thường thì câu hỏi về việc làm lại là nhiều nhất... Hai đứa cứ sợ sệt cho cuộc sống chung của nhau sau này...

Hè... của sự mất mát tiếp theo. Tan vỡ chỉ là biến chứng của cuộc đời khi những gì mà ta không thể đem đến được cho người ta yêu... Cuộc sống cứ bình thường... và lấm lì trôi qua... ta thờ ơ với cuộc đời chỉ là triệu chứng của chiến tranh, mất mát và tan vỡ.

Hè... của trở về quê xưa... Của sự bơ vơ và đau lòng. Người mẹ xưa nay đã già hơn nhiều lắm... Ôm lấy mẹ ta thấy mình không thể nào cầm lại được hai giòng lệ nóng trào ra. Anh chị em, bạn bè nhìn nhau như lạ... mà như quen. Những gì

đã đổi thay? Lòng người có thay đổi theo chẳng?... Sự hy vọng và thực tế có ngỡ ngàng đôi chút. Nhưng lòng người mẹ năm xưa lúc nào cũng còn hình ảnh của những đứa con của mình... Tình thương của mẹ vẫn bao la dù những đứa con không làm vinh qui bá tử được như những ông trạng xa xưa...

Hè... của học đường và tuổi thơ bên quê nhà. Những ngôi trường xưa hình như bị thu nhỏ lại... hoặc có lẽ người đông hơn... nhà cửa xây thêm nhiều hơn. Nên khi ta bước vào thăm ngôi trường cũ... nhìn xuyên qua hàng rào sân trường... chỉ là những bức tường của những ngôi nhà mới... Những hàng cây bên con đường xa xa đã không còn nhìn thấy từ sân trường thân yêu. Ta nhặt lên một cánh phượng đỏ hình như hơi bị bơ vơ... Kỷ niệm lại chợt về... Ta tự hỏi người ấy bây giờ nơi đâu?... Những đôi mắt ngây thơ và ngỡ ngác của những học trò hè nhìn ta như muốn hỏi han gì đó... Thế hệ ông cha ta đã bị gạt lừa... Thế hệ của ta là những gì sợ sệt, hãi hùng, kinh ngạc, tiếc nuối, là không quê hương thật sự, là sự vội vàng của đời sống, là tình yêu không hẳn là tình yêu vì tính toán không ngừng... Còn thế hệ của tuổi học trò này thì sao...

Ta thắc mắc vô cùng... Ta rất sợ khi nghĩ đến tuổi học trò hôm nay sẽ là nô lệ cho cuộc sống vật chất sau này... Vì ta thấy triệu chứng đang nảy mầm đâu đây...

Ta cầu xin tuổi học trò ngày nay sẽ nắm được trong tay cuộc đời của chính mình. Ta cầu xin đừng ai nhẫn tâm đem bỏ đi một thế hệ nữa...

Đó là những mùa hè trong đi ta và cũng có thể hơi giống như trong đời bạn.

By TD on Tuesday, May 12, 1998—08:35 pm:

Hạ Buồn!!!! Mùa hè lại đến, nỗi nhớ em cũng theo thời gian dần phai vào dĩ vãng. Những cánh phượng hồng nở hoa rộ cả sân trường. Tôi ngồi đây miên man hồi tưởng lại những chuỗi ngày bên em... Mùa hè xú người ơi! Sao buồn quá... Không biết bây giờ em ra sao? Không biết cuộc

sống nơi quê nhà bây giờ thay đổi có thay đổi luôn cả em tôi không?... Mùa hè năm nay chắc có lẽ là một mùa hè buồn nhất đối với tôi và những người xa xứ có tâm sự giống như tôi. Em có hiểu không em??? Ngoài sân những tiếng ve gọi vào hè, nghe sao buồn đến thế. Không biết bao giờ mới có cơ hội được về quê để nghe lại tiếng ve sầu, để được cùng em ôn lại những kỷ niệm của thời yêu thương ấy. Dù mùa hè năm nay đối với tôi chắc có lẽ buồn lắm, nhưng tôi vẫn hy vọng những điều vui vẻ và hạnh phúc luôn có trong em. Dù ở nơi đâu, dù thời gian có thay đổi... Tôi vẫn là tôi của ngày ấy...

Thụy Quyên on Saturday:

Mùa hè của Quyên không đong đầy cánh phượng đỏ, dòng lưu bút chuyển tay hoặc tiếng ve kêu rền rĩ. Quyên chỉ là cô gái tỉnh thành từ nhỏ đến lớn, suốt năm tháng sống trong sự tấp nập chen đua nơi đô thị. Nên khi hè về, được đến sống với di Chín nơi tỉnh lỵ nhỏ bé thì thật hạnh phúc. Hai cuộc sống thật khác xa nhau lắm. Cuộc sống nơi tỉnh nhỏ bình dị và đôi khi buồn tẻ so với sự bon chen thị phi nơi thành phố. Về với di Chín mang cho Quyên nhiều thoải mái. Quyên được trở về với con người thật sự của mình. Quyên không cần phải đeo mặt nạ để đương đầu với sự giả dối của các người ở thành phố. Chiều chiều sau buổi cơm tối cơm và tương, hai di cháu bắc chiếc ghế con ra ngồi dưới mái hiên nhà chuyện trò trong khi di Chín chế tóc để thất bím cho Quyên. Đôi tay di thoăn thoắt lượn qua lượn lại trên mái tóc dài của cô cháu nhỏ. Lâu lâu Quyên lại ngoảnh mặt ra phía sau để rồi được nhận nụ cười hiền hoà của di Chín. Mùa hè trong tâm trí Quyên là như vậy đó. Mùa hè của Quyên êm đềm nơi tỉnh nhỏ, qua những bát cơm tương chao, những buổi chiều được di Chín chải tóc, được di ầu yếm trao nụ cười, được di gọi bằng "con." Những dòng chữ này xin gửi về cho di Chín còn ở VN, vẫn đợi một ngày về của người cháu xa nhà từ bấy lâu nay.

Tối ngoài kia, gió se se lạnh...

Mơ về mùa hạ

*Sách vở đó vẫn còn nguyên vẹn
Màu mực phai theo tháng năm buồn
Hạ lại về mang những nhớ thương
Đâu cảnh vật với người năm cũ.*

*Trời Cali mây mù ử rử
Tháng năm về với những cơn mưa
Cánh hồng rơi sân trước lứa thưa
Mai vào hăng mơ về lớp học.*

*Trưa nắng xuống vờn quanh mái tóc
Đếm bàn tay về thuở trăm hương
Bước lang thang nhặt lá sân trường
Gom góp lại ép vào lưu bút*

*Chiều trở về đường dài hun hút
Thả hồn mình theo những đoàn xe
Tuồng đâu đây vang vọng tiếng ve
Khắp bốn mặt toàn hoa phượng đỏ.*

*Đêm trầm lặng chìm trong tiếng gió
Đem hạ vào giấc ngủ thơ ngây
Nắng mơn man hạnh phúc dâng đầy
Đôi môi đỏ cũng vừa chớm nụ.*

Kiều Lê

Nhớ

*Chợt nhớ về xóm nhỏ
Phố cũ bến sông xưa
Con đò ngang be bé
Tháng ngày trôi như mơ.*

*Nhớ con đường đi học
Ta đi sớm về trưa
Hè, trải dài dưới nắng
Đông, khuất chìm trong mưa.*

*Nhớ bạn bè một thuở
Cùng nhau chung con đường
Giờ này đi khắp ngã
Hỏi ai còn vấn vương.*

*Và nhớ em nhớ lắm
Em của tuổi mười lăm
Tình xưa giờ đã khác
Lòng vẫn muốn về thăm.*

Hoài Vũ

Lời mở: Dưới Bóng Mộc Lan ghi lại những mẩu chuyện được trao đổi giữa bốn sinh viên nữ của một trường đại học nọ. Vương Liên lớn tuổi nhất, đã có gia đình. Thủy Trúc đang có bạn trai. Đinh Hương ngang tuổi Thủy Trúc, sang Mỹ định cư trẻ nhất. Ivy nhỏ tuổi nhất, sang Mỹ từ nhỏ. Câu chuyện của họ chủ yếu xoay quanh vấn đề làm đẹp cho phái nữ, tình bạn, tình yêu, những suy nghĩ của tuổi trẻ về cuộc sống, gia đình, và xã hội.

tươi trong nắng hè tươi trong nắng hè

Wang Liên, Thủy Trúc, và Ivy ngồi dưới bóng mát của cây mộc lan trong khuôn viên trường đại học X, vừa nhâm nhi phần ăn trưa vừa nói chuyện thiên hạ. Chợt Thủy Trúc ngưng... nhai, nhìn chăm chăm một "kẹp tóc" đang đi ngang qua.

IVY: What's wrong?

TRÚC: It's summer and look at her make-up.

LIÊN: Chị thấy con nhỏ cũng xinh đó chứ.

TRÚC: Em công nhận, nhưng mà nó trang điểm kiểu đó không hợp thời tiết đâu.

LIÊN: Chị không rành mấy cái vụ này lắm, đâu em nói chị nghe coi.

TRÚC: Nhỏ đó xài phần lót quá nhiều không tốt cho da mặt, nhất là mùa hè mình phải để cho lỗ chân lông thoáng và sạch. Không biết lông mày của nó thật hay giả, chỉ biết là nhìn giống hai con sâu róm. Màu môi của nó thì lại càng không xong...

IVY: Sao cái gì chị cũng chê hết vậy?

TRÚC: Lỡ rồi, chê tới luôn. Màu nâu là màu của mùa lạnh, mà mấy năm trước rồi chứ không phải năm ngoái nữa.

LIÊN: Vậy hả, sao không nói sớm, chị có tới hai ba cây hệ màu nâu còn đang xài kia, nhưng mà không đậm lắm.

TRÚC: Well, thật ra em thấy mấy màu theo hệ nâu là được chuộng lâu nhất, gần sau này mới chuyển qua hệ màu tím. Năm ngoái là màu đỏ. Mấy màu như chị đang xài bây giờ gần giống như màu môi nên không có sao.

IVY: So what's new now?

TRÚC: Màu hồng, nóng lạnh hay neutral gì cũng được.

LIÊN: Gì mà nóng lạnh nghe ngộ quá vậy cung?

TRÚC: Neutral là màu hồng phấn thường ha, màu lạnh ngả về màu tím như là hồng cánh sen chẳng hạn. Còn màu nóng thì thiên về màu đỏ như là màu vãn anh.

IVY: What's vãn anh?

TRÚC: It's fushia color. Với lại mùa hè mà đánh son bóng nhìn... đã lắm, bỏ em nói vậy đó.

LIÊN: Còn màu đánh mắt thì sao em? Có đổi không?

TRÚC: Đổi chứ. Màu đánh mắt và màu má hồng lúc nào cũng đổi theo màu son. Lỡ một cái là dân mắt đen mình có nhiều màu không hợp, chắc ăn em chỉ xài chì kẻ màu nâu hay đen thôi, không có xài eyes shadow.

Chợt Vương Liên ngưng câu chuyện chỉ ra phía bãi đậu xe.

LIÊN: Có phải con Hương đó không?

IVY: Hình như vậy, what gets into her today?

TRÚC: Trời ơi! Nó mà đeo thêm cái khẩu trang nữa dám em nhận lầm thành Michael Jackson quá.

Đinh Hương từ xa đi tới, mặc áo tay dài, quần dài, đội nón, đeo găng tay, và không quên cặp kính râm.

HƯƠNG: Ba người làm gì nhìn Hương dữ vậy?

TRÚC: Hương làm gì mà trùm kỹ dữ vậy?

HƯƠNG: Thì tránh nắng chứ chi.

LIÊN: Hè mà em kín cổng cao tường vậy thì còn gì là hè em, sao không chịu xài kem chống nắng?

HƯƠNG: Kem chống nắng bị ung thư da đó không ai nghe sao.

IVY: I don't. Chắc chị Hương nghe lộn rồi, đi nắng

mới bị ung thư da, có sunscreen rồi thì đâu có bị.

TRÚC: Hôm trước Trúc có đọc một bài viết về ung thư da, dang nắng nhiều quá ngoài chuyện bị cháy da, ultraviolet còn làm cho da mau già và tăng tỷ lệ bị ung thư da. Nhưng mà sunscreen cũng không giúp tránh được ung thư da đâu.

Liên: Vậy đâu cần dùng sunscreen làm gì hả?

TRÚC: Vẫn cần dùng chứ, nhưng mà không có nghĩa là bôi kem chống nắng vô rồi mình có thể dang nắng cả ngày mà không sao.

IVY: Chị đừng nói là vẫn phải trùm như chị Hương nhe, em chịu không nổi đâu.

TRÚC: Mặc áo tay dài và đội nón rộng vành tất nhiên là sẽ giúp tránh được nắng, nhưng mà nếu vậy thì mấy cái mode summer mình đâu có theo được. Trúc thấy thì cứ mang theo áo tay dài và nón, nắng quá thì mình trùm vô, còn ở chỗ mát thì mình bỏ ra. Cộng thêm xài sunscreen đúng cách nữa là được rồi.

HƯƠNG: Có phải mình phải thoa kem một giờ trước khi ra nắng không?

TRÚC: Hai mươi phút đủ rồi. Mà phải thoa

nhiều và đều nhen, nếu không thì coi chừng thành các kè bông, chỗ cháy chỗ không đó.

LIÊN: Sao mất công quá vậy, thôi ngày nào không có nắng cái mình khỏi xài bù lại.

IVY: I don't think so, trời lúc nào cũng có UV mà.

TRÚC: Đúng rồi, trời có mây nhẹ cũng như là không có, vẫn phải dùng sunscreen, trừ khi trời u ám thì có thể không dùng. Nhưng mà trời Cali khó biết lắm, chắc ăn thì mình cứ thử sẵn một tube, cần là có liền.

HƯƠNG: Ừ, Trúc có sẵn đó không cho Hương mượn đi, để... strip bớt ra chứ nóng quá chịu không nổi.

Hương nhìn ống kem chống nắng của Thủy Trúc vừa đưa hỏi:

HƯƠNG: Cái này water-resistant, vậy xài lúc đi bơi được phải không?

TRÚC: Nói là resistant vậy chứ sau khi xuống nước chừng 40 phút vẫn phải thoa thêm như thường.

IVY: How about sun-proof?

TRÚC: Thì lâu hơn, chừng 80 phút. Mà nắng thì có lúc tốt có lúc xấu nhe, tránh giờ nắng đừng có đi ra đường, nắng sớm

với nắng chiều thì Ok.

IVY: Giờ nắng là mấy giờ vậy chị?

TRÚC: Mười hai giờ trưa, đúng lý ra là cỡ từ 11 giờ tới 3 giờ chiều. Khi nào thấy bóng của mình teo lại nhỏ hơn bình thường là chạy vô chỗ mát được rồi đó.

Liên: Nè, SPF bao nhiêu thì xài được vậy cưng?

TRÚC: Ít nhất là 15, nếu da chị dễ bắt nắng thì phải xài thường xuyên luôn. Còn nếu phải ở ngoài nắng nhiều thì phải dùng SPF 30 hay nhiều hơn. Có nhiều loại kem chống nắng lẫn nhe, da nhiều dầu thì nên mua loại oil-free, da hay đổ mồ hôi thì mua loại dễ hấp thụ, bôi đâu nằm đó, còn da hay bị dị ứng thì đừng mua loại có oxybenzone, tìm loại nào có zinc oxide thì tốt hơn.

IVY: Sao chị nói như máy vậy, sunscreen 101 or what?

TRÚC: Ừa Ivy không biết chị mới có việc part-time ở quầy Clinique của Macy sao?

IVY: Really? Dicsout cho em được không?

TRÚC: Cái đó thì không dám hứa, nhưng mà bữa nào ghé ngang giả bộ consult chị make-up free cho.

HƯƠNG: Thôi tới giờ Hương có lớp rồi, đi trước nghe.

LIÊN, TRÚC, IVY: Ok, bye.

Hương đi rồi Trúc mới quay sang hỏi Vương Liên:

TRÚC: Chị có thấy con Hương nó hơi mơ màng không?

LIÊN: Đúng hen, Ivy có để ý không?

IVY: Em không biết, nhưng chị Hương có nói không thích lớp philosophy, sao bây giờ vô lớp sớm quá vậy?

TRÚC: Yeah, you're right. Lần sau phải tra khảo nó mới được. Còn chị, không phải về nấu cơm cho ông xã hả?

Liên: Ừ thôi chị cũng phải về, còn hai đứa sao?

TRÚC: Library.

IVY: Yep, back to study.